


[Hem](#) > ... > [Domstolsförfaranden](#) > [Tvistemål](#) > [Delgivning Av Rättsliga Handlingar](#) > [Netherlands](#)

Delgivning av rättsliga handlingar

Innehåll inlagt av



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Nederländerna

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning (*betekening en kennisgeving* - egentligen delgivning och meddelande) avser den formella handling som utförs av exekutionstjänstemän (*gerechtsdeurwaarder*). De överlämnar stämningen (*exploot*) till adressaten genom att "delge" (*betekenen*) den personligen. De slutför stämningen genom att på plats göra en anteckning om hur de har levererat den till adressaten och genom att underteckna den. Delgivningen sker av naturliga skäl samtidigt med att meddelandet lämnas (*kennisgeving*). Exekutionstjänstemannen lämnar exempelvis meddelande om en dom (*vonnis*) som avkunnats eller en kallelse till en domstolsförhandling (*vonnis voor een gerecht*).

Dessa särskilda regler har tagits fram för tjänster inom Europeiska unionen för att underlätta kommunikationen på detta område mellan invånare i medlemsstaterna. Andra regler gäller för delgivning med personer utanför Europeiska unionen.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 (förordningen om delgivning av handlingar) definieras "andra handlingar än rättegångshandlingar" som "handlingar som har upprättats eller bestyrkts av en offentlig myndighet eller tjänsteman, och andra handlingar vars formella översändande till en adressat som är bosatt i en annan medlemsstat är nödvändig för att utöva, bevisa eller skydda en rättighet eller ett anspråk enligt civil- eller handelsrätten". Termen andra handlingar än rättegångshandlingar bör inte anses omfatta handlingar som utfärdats av administrativa myndigheter i administrativa ärenden. Se skäl 9 i förordningen om delgivning av handlingar.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I artikel 11.1 i förordningen om delgivning av handlingar föreskrivs följande: "Det mottagande organet ska själv delge eller låta delge handlingen, antingen i enlighet med lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten eller på ett särskilt sätt som begärts av det sändande organet, såvida inte detta sätt är oförenligt med lagstiftningen i den medlemsstaten."

I Nederländerna fungerar exekutionstjänstemännen som mottagande organ. Se även genomförandeakten.

4 Adressförfrågningar

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den

person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar

Ja, eftersom exekutionstjänstemannen utför en officiell handling, konsulterar de alltid i förväg databasen över personuppgifter (*Basisregistratie personen*, BRP), även om det redan finns en adress i registret. Detta kontrolleras alltid.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej, utländska myndigheter måste kontakta en nederländsk exekutionstjänsteman som kommer att hämta eller kontrollera adressen. En avgift tas ut för denna tjänst.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar

Detta är en ny bestämmelse. Tidigare hämtade inte exekutionstjänstemännen adresser från databasen över personuppgifter förrän de hade fått en officiell handling. Detta är inte längre nödvändigt. Adresserna kan nu kontrolleras innan en officiell handling skickas.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

Se § 2 i förordningen om delgivning av handlingar: I artiklarna 16–20 beskrivs de andra metoderna för delgivning av handlingar.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Se artikel 19 i förordningen om delgivning av handlingar: Detta beror på vad medlemsstaten tillåter. Det krävs uttryckligt samtycke från adressaten.

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Endast delgivning av vissa utmättningsbeslut sker digitalt. Den andra delgivningen av sådana beslut om utmätning utförs dock fortfarande fysiskt. Fördelen med detta är att exekutionstjänstemannen sedan kan ge ytterligare förklaringar vid dörren. Detta är kanske den viktigaste av exekutionstjänstemannens uppgifter.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om

delgivning av handlingar

Från och med den 1 januari 2021 krävs elektronisk delgivning av utmättningsbeslut när den person utmätningen gäller underrättar den kungliga yrkesorganisationen för exekutionstjänstemän (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtshof tsdeurwaarders*) om att han eller hon valt denna utmätningmetod. Se artikel 475.3 i civilprocesslagen (ny). För att kunna utföra delgivning på elektronisk väg måste både exekutionstjänstemannen och de personer som utmätningen gäller vara anslutna till det system som utvecklats för detta ändamål av stiftelsen för exekutionstjänstemännens nätverk (*Stichting Netwerk Gerechtshof tsdeurwaarders*) för den kungliga yrkesorganisationen för exekutionstjänstemän.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Se artiklarna 46–63 i civilprocesslagen.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När exekutionstjänstemannen har undertecknat och överlämnat stämningsansökan. De fyller i stämningen eller den officiella rapporten på plats och upprättar en skriftlig uppteckning över hur de har levererat den och till vem. De överlämnar sedan handlingen till adressaten för hand eller lägger den i ett kuvert och lämnar den i brevlådan.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Handlingarna lämnas inte kvar på ett postkontor. Om gatan är översvämmad, om brevlåda saknas eller om adressaten är så aggressiv att exekutionstjänstemannen inte ens kan lämna ett kuvert i brevlådan, skickas handlingarna med post. Exekutionstjänstemannen kompletterar då stämningsansökan och anger skälen till att det inte var möjligt att delge den personligen. Handlingarna skickas sedan med post i ett kuvert från myndigheten.

Detta är ett märkligt inslag i den nederländska lagstiftningen, eftersom det är uppenbart att det är tveksamt om en brevbärare kommer att lyckas bättre än en exekutionstjänsteman, även om det utan tvekan är lättare att lämna ett brev i brevlådan om adressaten är aggressiv. Detta är också tvivelaktigt under de andra omständigheter som nämns ovan. Det är emellertid detta som lagen föreskriver under sådana omständigheter.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Detta kommer att bedömas i förfarandet. Adressaten får endast vägra delgivning på de grunder som anges i artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar. Domstolen har redan slagit fast att ett mottagande organ inte är behörigt att bedöma om en vägran på grund av språkkrav kan rättfärdigas. I sig är detta också logiskt och rimligt.

Det är nämligen ganska svårt för ett mottagande organ att bedöma om en adressat känner till det språk på vilket handlingen är avfattad eller har tillräckliga kunskaper i detta språk. En myndighet som ansvarar för delgivning av handlingar behöver inte nödvändigtvis ha möjlighet att göra en sådan bedömning. Denna bedömning ankommer dessutom på en oavhängig domstol.

Om den mottagande medlemsstatens språk väljs finns det ingen rätt att vägra, och delgivningen kan inte blockeras. Vägran av delgivning kan avhjälpas genom att adressaten delges en översättning.

Slutligen bör det noteras att förordningen om delgivning av handlingar har direkt effekt, eftersom en exekutionstitel anses ha delgetts först när den har delgetts på ett giltigt sätt i den mottagande medlemsstaten.

Om handlingen vägras i enlighet med förordningen om delgivning av handlingar och avslaget inte åtgärdas, har

delgivning inte skett.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Det sistnämnda är tillämpligt. Dokumentet är helt enkelt rekommenderat brev. Detta samordnas inte i förväg med posttjänsten. Handlingar skickas ofta direkt till en byrå, i vilket fall de inte skickas med rekommenderat brev.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

I så fall skulle handlingen återsändas.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Nej. När det gäller handlingar som skickas med rekommenderat brev eller lämnas på postkontoret lämnar postpersonalen (i Nederländerna) alltid ett meddelande om att handlingen har levererats till postkontoret och kan hämtas.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja, se artikel 14 i förordningen om delgivning av handlingar.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om den berörda personen inte mottar handlingen har delgivning inte skett. Ett annat delgivningsförsök måste då göras.

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

Nej, adressaten måste försvara sig i samma förfarande.

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur

mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

Ja, priset varierar beroende på medlemsstat. Nederländerna tar för närvarande ut 65 EUR. Detta belopp ökas dock genom genomförandeakten. I Belgien tas exempelvis 165 EUR ut. Om delgivning sker enligt förordningen om delgivning av handlingar är priset alltid detsamma. I Nederländerna regleras delgivning av lagen om taxor för exekutionstjänstemän (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*).

■ Senaste uppdatering: 10/05/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.